

Μέγας κρημνός ἐνθ' ἄν: Δὲ βορεῖς ν' ἀνεβῆς ἐκείπανον 'ς τὸ γρεμούλιακα γιὰ λάχανα· θὰ γρεμιστῇς καὶ θὰ γενῇς χίλια κομμάτια Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Τὰ εἶδια τὰ γίδια ζον' ἔχουνσι κάμει κατακεῖ, κατὰ τὸν ἀγρεμούλακα Πελοπν. (Λάγ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γρεμούλακας Πελοπν. (Μάν.)

γκρεμούλι τό, ἐνιαχ. κρεμούλ-λι Χίος (Πυργ.) γκριμούλ' Θράκ. (Αἶν. Μαῖστρ. κ.ά.)

Ἵποκορ. τοῦ οὖς. γ κ ρ ε μ ό ς διὰ τῆς παραγωγ. κατὰλ. -ο ύ τ σ ι.

1) Μικρὸς κρημνός Χίος (Πυργ.): Ἄσμ.

Ἀντικρουστά μου ἤκατσε ἀπάνον 'ς τὸ κρεμούλ-λι, ἐθάρρεφα πὼς ἤτουνε τοῦ ποντικοῦ ἡ μούρη.

Συνών. βλ. ἐν λ. γ κ ρ ε μ ο υ δ ά κ ι. 2) Ἐρείπιον Θράκ. (Αἶν. Μαῖστρ. κ.ά.): Γί'ν'κι γκριμούλ' τοῦ σπίν' Μαῖστρ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γρεμούλι Πελοπν. (Ἄρν. Ζελίν.) καὶ Γρεμούλια Ὁθων.

γκρεμούρα ἡ, ἐνιαχ. γκριμούρα Θράκ. (Ἀμόρ. Γάν.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γ κ ρ ε μ ό ς καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. -ο ύ ρ α.

1) Κρημνός, ἀπόκρημνος τόπος ἐνθ' ἄν.. Συνών. γ κ ρ ε μ ό ς ΑΙ, γ κ ρ έ μ ο υ ρ α ς, γ κ ρ έ μ ο υ ρ ο 1. 2) Ἐρείπιον κτίσματος. Συνών. γ κ ρ έ μ ο υ ρ ο 2.

γκρέμουρας ό, Μακεδ. (Ἄνω Κώμ. Βελβ. Βλαστ. Δαμασκ. Δεσκάτ. Ἐράτυρ. Καστορ. Κοζ. Νάουσ.) γρέμουρας Θεσσ. (Καλαμπάκ. κ.ά.) γκρέμπουρας Μακεδ. (Βλάστ. Λιμπίν.) γκλέμουρας Μακεδ. (Βλάστ.) γρέμουρας Μακεδ. (Καταφύγ.) Πληθ. γκριμούρια Μακεδ. (Καστορ. Κοζ.) γκριμπούρια Μακεδ. (Βλάστ. Λιμπίν.) γλιμούρια Μακεδ. (Βλάστ.) γκριμόρια Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. g r é m u r = κρημνός.

Κρημνός ἐνθ' ἄν.: Θὰ πέσης ἀπὸ τοῦ γκρέμουρα Μακεδ. (Κοζ.) Θὰ κάνου ἕνα φουμί κι θὰ τοῦ πιτάξου 'ς ἕνα γκρέμουρα Μακεδ. (Ἄνω Κώμ.) Ἄει 'ς τὸ γρέμουρα! Θεσσ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γκρέμουρας Θεσσ. Γκρέμ'ρας Μακεδ. (Καστορ.) β) Καταρράκτης Θεσσ. (Καλαμπάκ.)

γκρέμουρο τό, ἐνιαχ. γκρέμουρου Μακεδ. (Δεσκάτ.) γρεβ'ρον Ἡπ. (Ἰωάνν.) γρεβ'ρον Ἡπ. (Ἰωάνν. Χουλιαρ.) Πληθ. γκρέμουρα Μακεδ. (Βόιον).

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. g r é m u r = κρημνός.

1) Κρημνώδης τόπος Μακεδ. (Βόιον Δεσκάτ.) Συνών. βλ. εἰς λ. γ κ ρ ε μ ο ύ ρ α 1. 2) Ἐρείπιον οἰκίας ἢ παλαιοῦ τοίχου Ἡπ. (Ἰωάνν. Χουλιαρ.) Συνών. γ κ ρ ε μ ο ύ ρ α 2.

γκρεμουτσάκι τό, ἐνιαχ. γρεμουτσάκι Πελοπν. (Μάν.) Ἵποκορ. τοῦ οὖς. γ κ ρ ε μ ο ύ τ σ ι, παρὰ τὸ όπ. καὶ τύπ. γ ρ ε μ ο ύ τ σ ι.

Γ κ ρ ε μ ο ύ τ σ ι, τὸ όπ. βλ., ἐνιαχ.: Αἶνιγμ.

Γύρω-γύρω γρεμουτσάκι καὶ 'ς τῇ μέσῃ πελαγούτσι | (πελαγούτσι = μικρὸν πέλαγος· ό λύχνος καὶ τὸ φυτό.)

γκρεμούτσι τό, ἐνιαχ. γρεμούτσι Πελοπν. (Μάν.) γριμούτσι Πελοπν. (Μάν.)

Ἵποκορ. τοῦ οὖς. γ κ ρ ε μ ό ς διὰ τῆς παραγωγ. κατὰλ. -ο ύ τ σ ι.

Μικρὸς κρημνός: Ἡ γίδα εἶναι ἐτσειδὰ 'ς τὸ γρεμούτσι. Συνών. βλ. εἰς λ. γ κ ρ ε μ ο υ δ ά κ ι.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γρεμούτσι, Γριμούτσια. Τοῦ Λιτσαίου τὸ Γρεμούτσι Πελοπν. (Μάν.)

γκρεμουτσικάκι τό, ἐνιαχ. γρεμουτσικάκι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γ κ ρ ε μ ο ύ τ σ ι διὰ διπλοῦ ὑποκορισμοῦ. Γ κ ρ ε μ ο ύ τ σ ι, τὸ όπ. βλ.

γκρεμοφαγωμένος μετοχ. ἐνιαχ. κρεμ-μοφαωμένος Κάρπ. Κάσ.

Ἐκ τοῦ οὖς. γ κ ρ ε μ ό ς, παρὰ τὸ όπ. καὶ κ ρ ε μ -μ ό ς, καὶ τῆς μετοχ. φ α γ ω μ έ ν ο ς, παρὰ τὸ όπ. καὶ φ α ω μ έ ν ο ς.

Ἐπὶ ἀρῆς, προληπτικῶς, ἐκεῖνος περὶ τοῦ ὁποῖου εὐχόμεθα νὰ φονευθῇ διὰ κατακρημνισμοῦ ἐνθ' ἄν.: Μονοσύναξε, κακομοίρα, τὰ κρεμ-μοφαωμένα σου, τσ' ἐρημάξῃς τὸ τ-τση-πο (μονοσύναξε = συγγέντρωσε ταχέως) Κάρπ. 'Σ τὸ κ-κρεμ-μοφαωμένο, πὺν νὰ τὸ φ-φάῃ ἡ βλάτ-τα (βλάτ-τα = ἡ νόσος εὐλογίᾳ) αὐτόθι..

γκρεμοφορῶ ἐνιαχ. γρεμ-μοφορῶ Σύμ. γκρεμ-μοχορῶ Ρόδ. γρεμ-μοφορίτζω Σύμ. γρεμ-μοφορίζ-ζω Σύμ. Μέσ. γρεμ-μοφορίζ-ζομαι Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὖς. γ κ ρ ε μ ό ς, παρὰ τὸ όπ. καὶ οἱ τύπ. γ κ ρ ε μ -μ ό ς καὶ γ ρ ε μ -μ ό ς, καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. -φ ο ρ ῶ, περὶ τῆς όπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 251. Περὶ τῆς τροπῆς τοῦ φ εἰς χ εἰς τὸν τύπ. γ κ ρ ε μ ο χ ο ρ ῶ βλ. Χ. Παντελίδ., Φωνητ., 39.

Α) Ἐνεργ. 1) Μετβ., κατακρημνίζω τινὰ Σύμ.: Ὁμορφα, νὰ μὴ σὲ γρεμ-μοφορήσω! Καὶ ἀμτβ., κατακρημνίζομαι Ρόδ. Σύμ.: Θῶρε νὰ μὴν ἡγρεμ-μοφορήσης ἀπὸ τὰ σκαλιά! Σύμ. Ὁμορφα, μὴν-ε-γκρεμοχορήσης (πρόσεχε...) Ρόδ. 2) Μεταφ., καταστρέφω τινὰ Σύμ.: Φρ. Μωρή, ἐγρεμ-μοφόρισα τὸ παιδάκι-μου ἀπὸ τοῦ Λισαλῶνου (ἔν. ὑψηλοῦ κρημνοῦ· ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων οἰκτρῶς εἰς τὰς προσδοκίας των). 3) Ἀποπέμψω τινὰ σκαιῶς Σύμ.: Ἐγρεμ-μοφόρισά το γ' ἔφνεχ-χωρίς νὰ πῇ τίποτε.

Β) Μέσ. 1) Κατακρημνίζομαι Σύμ.: Ἐγρεμ-μοφορίστη γ' ἐχτέπησα 'ς τὸ κούτελ-λο || Ἄσμ.

Γ-οῦλλες οἱ πικραδζούμενες ἐλάτ' νὰ μαευτοῦμε,

κ' ἐγὼ θὰ κάμω τόσ-σεφτὲ ν-νὰ γρεμ-μοφοριστοῦμε.

2) Μεταφ. συνήθως κατὰ προστ., ἀπέρχομαι βιαίως Σύμ.: Ἐγρεμ-μοφορίστησα g-gai φύα. Γρεμ-μοφορίσον ἀπέδω, μύξη!

γκρεμόχορτο τό, Πελοπν. (Δημητρ.) — Χελδρ. - Μηλιαρ. Δημ., Ὀνομ. φυτ., 58 — Λεξ. Δημητρ. γρεμόχορτο Κέρκ. κρεμνόχορτο Π. Γενναδ., 535 γκρεμνόχορτο Α. Μηλιαρ., 283 — Λεξ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ. κρεμόχορτο Κέρκ.

Ἐκ τῶν οὖς. γ κ ρ ε μ ό ς καὶ χ ό ρ τ ο.

Τὸ φυτὸν ἡ Κόνυζα ἡ πάλλευκος (Inula candida) τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae). Συνών. κ ο ψ ό χ ο ρ -τ ο, σ α ρ κ ο τ ρ ό φ ι, φ ν λ λ ό χ ο ρ τ ο, σ φ α γ ι ό -χ ο ρ τ ο.

